

CONGRESO DE LOS DIPUTADOS
SECRETARÍA GENERAL
REGISTRO GENERAL

24 JUN. 2025 18:23:33

Entrada **74096**

PE terapeutes ocupacionals

Competencia	Competencias de la Cámara
Subcompetencia	Control e información
Tipo Expediente	184-Pregunta al Gobierno con respuesta escrita.

Fdo.: Etna ESTREMS FAYOS
Diputada

**ESQUERRA
REPUBLICANA**

GP Republicano
Carrera de San Jerónimo, 40, 5a pl.
28071 Madrid
Centralita. Telf. 91 390 59 95
c/e: administracioerc@congreso.es
Prensa. Telf. 91 390 56 87
c/e: prensaerc@congreso.es

A LA MESA DEL CONGRÉS DELS DIPUTATS

La Diputada **Etna Estrems Fayos**, del Grup Parlamentari **REPUBLICÀ**, a l' empara del que es disposa en l'article 185 i següents del Reglament de la Cambra, formula al Govern espanyol les següents preguntes, **sol·licitant la seva resposta per escrit.**

Congrés dels Diputats, a 24 juny de 2025

Etna Estrems Fayos
Diputada
G.P. Republicano

Exposició de motius

La Llei 44/2003, d'Ordenació de les Professions Sanitàries (LOPS), reconeix com a professions sanitàries aquelles diplomades en Nutrició Humana i Dietètica, en Logopèdia i en Teràpia Ocupacional. Aquesta mateixa llei estableix que, per exercir aquestes professions, cal complir els requisits establerts a l'ordenament jurídic vigent, incloent-hi —quan així ho determini una llei estatal— la col·legiació obligatòria.

Amb l'aprovació de la Llei 25/2009, coneguda com a Llei Òmnibus, es va modificar profundament el règim de col·legiació professional, eliminant el caràcter universal de la col·legiació obligatòria i remetent qualsevol imposició d'aquesta a una futura llei estatal. La disposició transitòria quarta d'aquesta llei establí un termini de dotze mesos perquè el Govern remetés a les Corts un projecte normatiu que definís quines professions requeririen col·legiació obligatòria. Aquest termini s'ha superat àmpliament sense que el compromís hagi estat complet, i això ha generat un buit jurídic que afecta directament milers de professionals i usuaris dels serveis sanitaris.

Actualment, la situació és de gran disparitat territorial: mentre alguns col·legis autonòmics, creats abans de la reforma legal, mantenen el caràcter obligatori, altres —especialment els constituïts després del 2009— tenen una situació jurídica ambigua o directament voluntària. Aquest escenari fragmentat suposa una desigualtat per a professionals i per a pacients, i posa en qüestió la seguretat i la qualitat assistencial.

Tanmateix, qualsevol acció que es prengui per corregir aquesta situació ha de respectar escrupolosament els marcs competencials vigents i desenvolupar-se en el marc del diàleg i el consens real amb les autoritats sanitàries competents de les comunitats autònomes. S'ha de garantir que les comunitats autònomes disposin del marge necessari per adaptar les mesures a les característiques i necessitats específiques del seu territori, en compliment del principi de subsidiarietat i eficàcia en la gestió de les polítiques públiques de salut.

Per tant, cal una acció coordinada entre Estat i comunitats autònomes que permeti assegurar, amb equitat i respecte institucional, la protecció dels drets dels usuaris, la seguretat clínica i la correcta regulació del conjunt de professions sanitàries.

Per tot l'exposat es plantegen les següents preguntes parlamentàries:

1. Té previst el Govern de l'Estat reprendre el compromís adquirit a la disposició transitòria quarta de la Llei 25/2009, i fer-ho a través d'un

procés de diàleg estructurat i lleial amb les comunitats autònomes, amb la finalitat de definir un marc clar i consensuat per a l'eventual obligatorietat de la col·legiació de determinades professions sanitàries?

2. Quines mesures pensa impulsar el Govern per garantir que, en tot el territori de l'Estat, els professionals sanitaris exercents compleixin els requisits bàsics de titulació i supervisió deontològica, tot respectant l'autonomia de les comunitats autònomes en l'organització dels seus sistemes sanitaris?
3. Quines iniciatives ha valorat el Ministeri de Sanitat per garantir un accés equitatiu i segur a les professions sanitàries regulades, sense generar discriminacions territorials injustificades, i assegurant que tota decisió s'adopti mitjançant consens amb els governs autonòmics?

**ESQUERRA
REPUBLICANA**

A LA MESA DEL CONGRESO DE LOS DIPUTADOS

La Diputada **Etna Estrems Fayos**, del Grupo Parlamentario **REPUBLICANO**, al amparo de lo dispuesto en el artículo 185 y siguientes del Reglamento de la Cámara, formula al Gobierno español las siguientes preguntas, **solicitando su respuesta por escrito**.

Congreso de los Diputados, a 24 de junio de 2025

Etna Estrems Fayos
Diputada
G.P. Republicano

Exposición de motivos

La Ley 44/2003, de Ordenación de las Profesiones Sanitarias (LOPS), reconoce como profesiones sanitarias aquellas diplomadas en Nutrición Humana y Dietética, en Logopedia y en Terapia Ocupacional. Esta misma ley establece que, para ejercer dichas profesiones, es necesario cumplir los requisitos establecidos en el ordenamiento jurídico vigente, incluyendo —cuando así lo determine una ley estatal— la colegiación obligatoria.

Con la aprobación de la Ley 25/2009, conocida como Ley Ómnibus, se modificó profundamente el régimen de colegiación profesional, eliminando el carácter universal de la colegiación obligatoria y remitiendo cualquier imposición de esta a una futura ley estatal. La disposición transitoria cuarta de dicha ley establecía un plazo de doce meses para que el Gobierno remitiera a las Cortes un proyecto normativo que definiera qué profesiones requerirían colegiación obligatoria. Este plazo ha sido ampliamente superado sin que se haya cumplido dicho compromiso, lo que ha generado un vacío jurídico que afecta directamente a miles de profesionales y usuarios de los servicios sanitarios.

Actualmente, la situación es de gran disparidad territorial: mientras algunos colegios autonómicos, creados antes de la reforma legal, mantienen el carácter obligatorio, otros —especialmente los constituidos después de 2009— presentan una situación jurídica ambigua o directamente voluntaria. Este escenario fragmentado supone una desigualdad tanto para los profesionales como para los pacientes, y pone en cuestión la seguridad y la calidad asistencial.

Sin embargo, cualquier acción que se adopte para corregir esta situación debe respetar escrupulosamente los marcos competenciales vigentes y desarrollarse en el marco del diálogo y el consenso real con las autoridades sanitarias competentes de las comunidades autónomas. Se debe garantizar que las comunidades autónomas dispongan del margen necesario para adaptar las medidas a las características y necesidades específicas de su territorio, en cumplimiento del principio de subsidiariedad y eficacia en la gestión de las políticas públicas de salud.

Por tanto, es necesaria una acción coordinada entre el Estado y las comunidades autónomas que permita asegurar, con equidad y respeto institucional, la protección de los derechos de los usuarios, la seguridad clínica y la correcta regulación del conjunto de las profesiones sanitarias.

Por todo lo expuesto, se plantean las siguientes preguntas parlamentarias:

1. ¿Tiene previsto el Gobierno del Estado retomar el compromiso adquirido en la disposición transitoria cuarta de la Ley 25/2009, y hacerlo a través de un proceso de diálogo estructurado y leal con las comunidades

autónomas, con el fin de definir un marco claro y consensuado para la eventual obligatoriedad de la colegiación de determinadas profesiones sanitarias?

2. ¿Qué medidas piensa impulsar el Gobierno para garantizar que, en todo el territorio del Estado, los profesionales sanitarios en ejercicio cumplan los requisitos básicos de titulación y supervisión deontológica, respetando la autonomía de las comunidades autónomas en la organización de sus sistemas sanitarios?
3. ¿Qué iniciativas ha valorado el Ministerio de Sanidad para garantizar un acceso equitativo y seguro a las profesiones sanitarias reguladas, sin generar discriminaciones territoriales injustificadas, y asegurando que toda decisión se adopte mediante consenso con los gobiernos autonómicos?